

Bůh milosti a soudu

Texty na tento týden

1K 3,13; 2K 5,10; Gn 3,6; J 3,17–21; Zj 14,6.7

Základní verš

Veškeré dílo Bůh postaví před soud, i vše, co je utajeno, ať dobré či zlé. (Kaz 12,14)

Hlavní myšlenka

Boží soud je v Bibli zdůrazňován stejně jako spasení. Tato dvě témata jsou vzájemně úzce propojena.

Jistý voják stál naproti starému muži, kterého měl zanedlouho popravit. Odsouzenec se provinil jen tím, že neměl správnou národnost a správné náboženství. Když voják zvedl zbraň, stařec řekl: „Víš, že v nebi je Bůh, který všechno vidí a jednoho dne bude soudit tvé činy?“

Voják bez mrknutí oka starého muže zastřelil.

Tento příběh ilustruje dnešní společnost, která nepřijímá vyšší autoritu, nevěří v Boha ani v morální standardy, které by člověka přesahovaly. Je to společnost, v níž se lidé stavějí na místo Boha a v níž čelíme odsouzení pouze od jiných lidí nebo od svědomí (pokud nám ještě nějaké zbylo).

Podle Bible měl však starý muž pravdu. Bůh přebývá v nebesích. Vidí všechno, co se na zemi děje, a každý čin jednou postaví před soud.

Pojďme prozkoumat tento významný projev Božího charakteru a podívejme se, jak Bůh dokonce i prostřednictvím soudu zjevuje svou převelikou milost.

Soudný den

¹¹A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl... ¹²Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách. ¹³Moře vydalo své mrtvé, i smrt a její říše vydaly své mrtvé, a všichni byli souzeni podle svých činů.

(Zj 20,11–13)

Osobní studium

Celá Bible je prodchnuta tématem Božího soudu. Třebaže si to mnozí neuvědomují, soud není v rozporu se spasením či s evangeliem. Obě témata se prolínají od knihy Genesis až po Zjevení.

Je to pochopitelné. Soud a spasení odrážejí dva aspekty Božího charakteru: jeho spravedlnost a jeho milost. Proto nemůžeme stavět myšlenku soudu proti myšlence spasení, stejně jako nemůžeme proti sobě stavět myšlenku Boží spravedlnosti a milosti. Tím bychom je totiž okrádali o jejich plnost a vzájemně doplňování se. Písmo učí obojí, a proto potřebujeme oběma tématům správně porozumět.

Možná to bude znít překvapivě, ale Nový zákon se zmiňuje o závěrečném soudu vícekrát než Starý zákon.

Čti následující texty. O čem hovoří? Kdo je v nich souzen? Co se v těchto soudech děje? Co tyto texty zjevují o podstatě a realitě Božího soudu?

Kaz 12,13.14

1K 3,13

2K 5,10

Žd 10,30

Mt 16,27

Zj 20,12

Zj 22,12

Mt 12,36.37

1Pt 4,17

Zj 14,6.7

Výše uvedené texty jsou pouze malým vzorkem veršů přinášejících poselství o soudu. Jak jsme si již řekli, největší množství přímých veršů, jež zjevují realitu Božího soudu nebo soudů, nalézáme v Novém zákoně, což protiřečí názorům, že učení o soudu odporuje novozákonnímu důrazu na Boží milost jako základ Ježíšova evangelia. Ať už vnímáme soud a milost jakkoli, musíme je chápat jako Bohem zjevené pravdy, které jsou v souladu. Milost a soud jsou součástí téhož evangelia, téže dobré zprávy o láskyplném a spravedlivém Bohu. Stavět soud proti milosti znamená znehodnotit plnost evangelia.

Applikace

Proč nám zní slovo milost přívětivěji než slovo soud? Obáváš se soudu? Proč ano, proč ne? Proč lidé odmítají myšlenku konečného soudu? V jakém smyslu by poslední soud měl (nebo neměl) být motivací k „lepšímu životu“?

Soud v zahradě Eden

14I řekl Hospodin Bůh hadovi: „Protožeš to učinil, budeš proklet, odvržen ode všech zvířat a ode vsí polní zvěře. Polezeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach. 15Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“

(Gn 3,14.15)

Osobní studium

Přemýšlej o následujícím: Před hříchem milost nebyla nutná, protože nebylo co odpustit, co prominout, co urovnat. Stejně je to i se soudem. Před hříchem nebylo co soudit, nebylo co trestat. Milost i soud se objevují, alespoň v lidském kontextu, až po pádu lidstva do hříchu.

Všimni si také, co se v příběhu zaznamenaném v Gn 3 odehrává. Několik prvních vět, jež Bůh vyřkl v padlém světě, jsou otázky (viz Gn 3,9.11.13). To první, co Bůh pronesl, jakmile ukončil své otázky, je vynešení soudu nad hadem (v. 14).

Verš 15 je prvním zaslíbením evangelia. Poté co Hospodin vynesl rozsudek nad hadem, pronáší první poselství milosti, záchrany a spasení lidstva. A až poté, po prvním zaslíbení, vyslovuje rozsudek nad ženou a mužem. Ačkoli oba padli, to první, co jim Bůh říká, jsou slova o naději a milosti. Milost tvoří pozadí, na kterém se odvíjí soud. Již před soudem dává Bůh zaslíbení milosti všem, kteří ho přijmou. Pro satana je však již příliš pozdě. Rozsudek nad ním je nezměnitelný.

Přesto i uprostřed soudů, které jsou vynášeny nad mužem a ženou, Bůh prokazuje svou milost.

Na začátku historie padlého lidstva můžeme vidět vztah mezi hříchem, soudem a Boží milostí. Ačkoli Bůh musí odsoudit a zavrhnout hřích, zaslíbení milosti je stále přítomné, vždy k dispozici pro každého, kdo ho přijme za své.

Aplikace

Ve které oblasti tvého života ti Bůh klade otázku: „Kde jsi?“ Co způsobuje, že se před Bohem skrýváš? Jak nám porozumění milosti pomáhá zaslechnout Boží hlas, kterým nás k sobě volá?

Poznámky

Potopa

⁵I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvar jeho myslí i srdce je v každé chvíli jen zlý. ⁶Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci. ⁷Řekl: „Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil.“⁸ Ale Noe našel u Hospodina milost.

(Gn 6,5–8)

⁴Vždyť Bůh neušetřil ani anděly, kteří zhřešili, ale svrhl je do temné propasti podsvětí a dal je střezit, aby byli postaveni před soud. ⁵Ani starý svět neušetřil, nýbrž zachoval jen Noeho, kazatele spravedlnosti, spolu se sedmi jinými, když uvedl potopu na svět bezbožných.

(2Pt 2,4.5)

Osobní studium

Kritici Bible považují za velký argument proti potopě to, že i jiné starověké civilizace mají své vlastní příběhy o potopě. Podle nich to dokazuje, že biblický záznam není jedinečný, originální, a dokonce ani pravdivý. Je jen kopií dřívějších mýtů a legend.

Ti, kteří věří, že Bible je Božím slovem, naopak považují tyto starobylé mýty za potvrzení potopy. Potopa se udála a kniha Genesis nám o tom přináší záznam. Tento záznam je v rozporu s jinými verzemi, které například říkají, že potopa byla seslána proto, že lidé během noční hostiny dělali příliš mnoho povyky a narušili spánek bohů. Bohové, nazlobeni z nedostatku spánku, poslali za trest na lidstvo potopu.

Biblická zpráva uvádí, že potopa přišla jako Boží soud nad hříchem lidí (Gn 6,5). Není těžké si představit, že lidé byli tak zlí, že si zasloužili smrt a zničení. Alespoň ne v současnosti, ve světě, v němž zlo neustále narůstá a kdy jsme den co den konfrontováni s jeho brutalitou. Zlo, které ve světě vládne, potvrzuje křesťanský pohled na lidskou hříšnost, ačkoli ho mnozí odsuzují nebo popírají. To, že umíme projevat také dobro, ještě neznamená, že jsme skutečně dobří. Vždyť i Adolf Hitler byl neuvěřitelně velkorysý a udržoval se svými přáteli vřelé vztahy. Kdo by ho však označil za dobrého člověka?

Boží milost se zjevuje nejen v záznamu o potopě (Gn 6,14–22), ale i uprostřed nastávajícího soudu (2Pt 2,5).

Noe budováním korábu přinášel světu varování o soudu. Z jeho životního příběhu je patrné, že existovalo období milosti, šance odvrátit se od hříšných cest a přijmout Boží spasení. „Kdyby lidé před potopou uvěřili výstraze a ze svých bezbožných skutků činili pokání, Hospodin by odvrátil svůj hněv, tak jak jej odvrátil později od Ninive. Tím však, že tvrdošjně odolávali výčitkám svědomí a odporovali výstrahám Božího proroka, naplnili míru své nepravosti a svět dozrál k záhubě“ (PP 61). Budování korábu bylo pro každého, kdo o to stál, varováním a nabízelo šanci utéct se do bezpečí před blížící se katastrofou. Bylo jisté, že soud přijde. Avšak milost okusili jen ti, kdo ji přijali, dříve než bylo příliš pozdě a než se zavřely dveře milosti.

Aplikace

Co ti pomáhá uvědomovat si Boží milost? Vnímáš Boží milost jako dar, nebo jako samozřejmou součást tvého života? V čem je rozdíl? Jak tě mění setkání s Boží milostí? Co je k tomu potřeba?

Zatracení a milost

16Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život. 17Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj spasen. 18Kdo v něho věří, nebude souzen, ale kdo nevěří, je už odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Božího Syna. 19A toto je ten soud, že světlo přišlo na svět, ale lidé si více než světlo oblíbili tmu, protože jejich skutky byly zlé. 20Každý, kdo koná zlo, nenávidí světlo a nepřichází ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. 21Kdo ale koná pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky byly vykonány v Bohu.

(J 3,16–21; B21)

Osobní studium

Verš u Jana 3,16 zná téměř každý. Následující verše nám však tento text pomáhají lépe pochopit a uvědomit si jeho hlubší smysl.

V těchto textech se u Jana objevují dvě témata: milost a soud. Obě jsou vzájemně propojena. Hřích, temnota a zlo způsobily, že potřebujeme Boha spravedlnosti, který je bude soudit a odsuzovat. Zároveň však Boží milost přináší viníkům východisko prostřednictvím víry v Ježíše Krista.

Ten, kdo věří v Ježíše, není odsouzen. Taková je pravda, kterou nám představuje Bible. Je to jednoduché a srozumitelné. Kristova spravedlnost „přikrývá“ člověka, který zhřešil, a ten pak může stát na soudu, aniž by byl zavržen.

Proč vůbec musí být někdo odsouzen, když Bůh světu nabízí skrze Ježíše svoji milost?

Podle uvedených textů je stav hříšného lidstva jasný – zaslouží si odsouzení. Je to proto, že všichni zhřešili a zaslouží si smrt, jež je přirozeným důsledkem hříchu. Tyto texty odhalují klam tvrzení, že po Kristově ukřižování je celé lidstvo automaticky ospravedlněno. Ve skutečnosti se tím vytvořila cesta ke spasení prostřednictvím smírné oběti Ježíše Krista, která je dostačující pro každou lidskou bytost. Každý je odsouzen, avšak ten, kdo prostřednictvím Kristovy milosti přijímá zaslíbení o jeho záchraně, je jím ospravedlněn, očištěn a vykoupen. Odsouzení, které patřilo hříšníkům, je na základě Ježíšových zásluh zrušeno a hříšný člověk může stát před Bohem zahalen v Ježíšově dokonalé spravedlnosti.

Jaký smysl by měla milost bez reality odsouzení? Když mluvíme o odsouzení, automaticky nás to vede k uvažování o soudu. Podobně je se soudem úzce propojen i prvek milosti. Kdyby neexistoval soud (a zatracení), pak by nebyla nutná milost. Představa samotné milosti vyžaduje představu zatracení. To je další ukáзка toho, jak jsou milost a soud propojeny.

Aplikace

Když se mluví o soudu, co tě napadne dříve: odsouzení nebo omilostnění? Proč? Jak můžeš mít jistotu, že před Božím soudem nebudeš odsouzen, ale omilostněn? Jak se dá tato jistota nabýt? Jak se dá o takovou jistotu přijít?

Hodina jeho soudu

²⁴Žák nemůže očekávat víc než učitel, ani služebník Boží víc než jeho pán. ²⁵Ať je spokojen s údělem svého učitele a pána. Když mne obvinili, že jsem ve spojení s ďáblem, co si asi vymyslí na vás!

²⁶Ale nebojte se jich. Přejde čas, že pravda vyjde najevo a všechno skryté bude odhaleno.

(Mt 10,24–26; SNC)

⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdajte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“

(Zj 14,6.7)

Osobní studium

Když se díváme kolem sebe, neměli bychom mít problém porozumět myšlence soudu a odsouzení. Člověk nemusí být věřícím křesťanem, aby si uvědomil, že s lidstvem není něco zásadního v pořádku. Všem musí být jasné, jaký obrovský chaos, či dokonce katastrofu jsme vyprodukovali. Anglický básník George Herbert v 17. století napsal: „Když jsem se narodil, plakal jsem. A každý den mi přináší vysvětlení proč.“ Kdo by se s tím neztotožnil? Kdo nebyl obětí sobectví, chamtivosti a zla? Nebo jinak: Kdo nebyl někdy ve svém životě sobecký, chamtivý a zlý?

Pokud je Bůh spravedlivý a pokud je spravedlnost jednou z jeho významných charakteristik, kdo před Bohem obstojí? Kdyby Bůh věděl pouze o našich tajných věcech, tajných činech (Kaz 12,14), nepočítaje to, co jsme provedli veřejně, jakou šanci by i ten nejspravedlivější mezi námi měl v den soudu, kdy vyjde všechno skryté najevo?

Náš Bůh je našťástí i Bohem milosti. Celý plán spasení byl vytvořen proto, aby se každá lidská bytost mohla vyhnout zatracení, jež bude vyžadovat Boží spravedlnost. Bez milosti bychom byli všichni pohlceni Boží spravedlností. Jediná naše naděje na to, že obstojíme před spravedlivým Bohem, tkví v milosti.

V poselství prvního anděla ze Zjevení 14,6.7 je mimo jiné vykresleno spojení mezi Boží spravedlností a jeho milostí. Je zajímavé, že před varováním „nastala hodina jeho soudu“ anděl hlásal „věčné evangelium“. Toto pořadí je velmi důležité, jinak by bylo na soudu celé lidstvo zatraceno. Nikdo by neměl šanci, protože jsme všichni zhrěšili a všichni jsme porušili Boží zákon. Uprostřed posledního varování světu je hlášáno poselství Boží milosti. Pokud by tomu tak nebylo, každý bez výjimky by byl u soudu odsouzen. Bez milosti bychom přinášeli světu pouze poselství, že Bůh nás všechny zničí a nikdo nemá šanci uniknout. Našťástí je naše poselství založeno na „věčném evangeliu“.

Aplikace

Proč potřebuješ milost ty? Jaká je tvoje role v hlásání dobré zprávy o milosti a soudu ostatním lidem? Jak můžeš Boží milost zjevovat lidem, kteří žijí kolem tebe?

Podněty k zamyšlení

Jak milost a soud navzájem souvisí? Ellen Whiteová to popsala takto: „Zatímco se Ježíš přimlouvá za ty, kdo přijali jeho milost, satan je před Bohem obviňuje jako přestupníky. Velký podvodník se je snažil svést, aby začali pochybovat, aby přestali věřit v Boha, aby se odvrátili od Boží lásky a nerespektovali jeho zákon. Nyní ukazuje na záznam o jejich životě, na jejich povahové nedostatky, na to, jak málo se podobají Kristu, čímž svého Vykupitele zneuctili, na všechny hříchy, k jejichž spáchání je navedl a pro něž je pokládá za své poddané.

Ježíš neomlouvá jejich hříchy, ale ukazuje jejich lítost a jejich víru a žádá pro ně odpuštění, ukazuje své raněné ruce před Otcem a svatými anděly a říká: Znáám je jménem. Vyryl jsem je na dlaních svých rukou.“ (VDV 317)

Otázky k rozhovoru

1. *Jak vám uvedený citát pomáhá pochopit úlohu milosti a soudu? Jak Ellen Whiteová popisuje Boží věrný lid a proč je to důležité? Nacházíte se v tomto popisu?*
2. *Představte si, že stojíte před Bohem a vše, co jste kdy udělali, dobré i špatné, je odhaleno. Jaký by byl rozsudek? Byli byste schopni obstát před Bohem na základě svých dobrých skutků, tedy alespoň těch, které jste udělali z nejčestnějších a nejupřímnějších pohnutek? Skutečně si myslíte, že by to bylo dostačující k tomu, abyste mohli stát v přítomnosti vašeho Stvořitele? Jak vám vaše odpovědi pomáhají pochopit potřebu milosti?*
3. *V čem tkví smrtelné nebezpečí myšlenky, že nezáleží na tom, co děláme, protože jsme zachráněni milostí? Jak se můžeme ochránit před tímto nebezpečím?*
4. *Lidé nás někdy varují před „lacinou milostí“. Nic takového však neexistuje. Milost není levná – je zcela zdarma! Laciné je, když lidé zneužívají tuto milost k ospravedlnění svých hříchů. Jaké příklady tohoto klamu můžete vidět v křesťanském světě? A jak se projevuje v naší církvi?*

Shrnutí

Bůh je Bohem spravedlnosti a spravedlnost vyžaduje soud. Bůh je také Bohem milosti. Je velmi důležité, že součástí našeho poselství jako křesťanů a adventistů sedmého dne je zvěst o Boží milosti a Božím soudu. Bůh je připraven dát milost každému, kdo o to projeví zájem. Věříme, že dějiny hříchu a zla budou ukončeny odsouzením a zničením jejich původců, kteří neměli zájem o Boží odpuštění a jeho záchranu.

Poznámky